

ΟΙ ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ ΜΑΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ,
ΜΑΣ ΕΛΕΓΧΟΥΝ ΚΑΙ ΜΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΝ

«Θά γλυτώσουμε τόν άνθρωπο άπό έναν καταστροφικό πόλεμο!»

Η ΥΠΟΘΕΣΗ αὐτῆς τῆς μυστηριώδους ἱστορίας, ξεκινάει τὸ 1968 ἀπὸ τὴν Ἀμερική. Καὶ πῆρε διαστάσεις, ὕστερα ἀπὸ τὴν δήλωση τοῦ Τζὼν Κέννεντυ, πού εἶπε ὅτι... «Οἱ ἱπτάμενοι δίσκοι ὑπάρχουν, ἀπὸ τότε πού ὑπάρχει καὶ ὁ ἄνθρωπος στὴ Γῆ! Αὐτοί, μᾶς παρακολουθοῦν καὶ ἐλέγχουν τὰ πάντα!...».

Ὅπως εἶναι φυσικό, ἡ δὴ-
λώση αὐτή, ἀναστάτωσε κυρι-
ολεκτικά, ὁλόκληρο τὸν ἐπιστη-
μονικὸ κόσμον καὶ πολὺ περισ-
σότερο, ἐκείνους πού μάχον-
ταν μὲ τὴν ἔρευνα τοῦ θέμα-
τος, κάτω ἀπὸ τὸν φόβο τῆς
γελοιοποίησης καὶ τῆς ἀπομό-
νωσης...

Τρία χρόνια μετὰ, σὲ ἓνα
ἀγρόκτημα τῆς Νότιας Γαλ-
λίας, ἓνας ἱπτάμενος δίσκος
προσγειώνεται καὶ βγαίνουν

**ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΒΛΕΠΟΥΝ
ἹΠΤΑΜΕΝΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ
ΚΑΙ ΣΤΗ ΓΙΟΥΤΚΟΣΛΑΒΙΑ**

ΕΙΧΕ ΤΗ ΜΟΡΦΗ

ΚΟΚΚΙΝΟΥ «ΔΑΚΤΥΛΙΟΥ»

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ, 29. (Ασφ. Πρέσβ.).

— Ὅπως ἐγράφε ἡ ἐφημερίδα «Βελ-
λίκα», μυστηριώδεις ἱπτάμενοι ἀν-
τικείμενα ἐθεάθη, ἐν νύχτῃ τῆς Κυ-
ριακῆς, ὅπου πενήντα περίπου πολί-
τῶν τῆς Ἰντζίτσα (σὲ ἀπόσταση 30
χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ Βελιγράδι).

Τὸ ἱπτάμενο αὐτὸ ἀντικείμενο,
πού ἐμφανίστηκε κοντὰ στὴ γραμ-
μὴ τοῦ ὁρίζοντα ὅπῃ τὴ μορφή κόκ-
κινου εὐακτύλου, μὲ δύο φωτεινὰ
σημεῖα ἐνός αὐτοῦ, ἐξαφανίστηκε
ἐπειτα ἀπὸ πολλὰ λεπτά τῆς ὁρᾶς,
χωρὶς ν' ἀφήσῃ ἰχνη.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς μάρτυρες τοῦ γε-
γονότος αὐτοῦ μπόρεσε νὰ φωτο-
γραφήσῃ τὸ μυστηριώδες ἱπτάμενο
ἀντικείμενο.

ἀπ' αὐτὸν τρία ἀνθρωποειδῆ,
ῥψους περίπου 1,30 μ. Τὸ εἶ-
να ἀπ' αὐτά, μπροστὰ στὰ ἑκ-
κληκτα μάτια τοῦ ἑντρομου
χωρικοῦ, ἀπευθύνει ἓνα μήνε-
μα λέγοντας: «Μὴ φοβάσαι...
Ἐμεῖς ἐρχόμαστε γιὰ νὰ γλυ-
τώσουμε τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ ἕ-
ναν καταστροφικὸ πόλεμο!...».

Τέσσερα χρόνια μετὰ, ἔρ-
χονται σ' ὁλόκληρο τὸν δυτικὸ
κόσμον, οἱ «Λαμά». οἱ ἀπόστο-
λοι ἀπ' τὸ Θιέτ, γιὰ νὰ πρε-
στομάζουν — ὅπως λένε — τὸν
σύγχρονον ἄνθρωπον γιὰ τὸν ἱρ-
χομὸ τῆς «νέας ἐποχῆς»! Οἱ
ἴδιοι, ἰσχυρίζονται μέχρι σή-
μερα, ὅτι ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ
μὲ τοὺς ἐξωγήινους καὶ ὅτι ἀ-
ποστολὴ τους εἶναι νὰ κάνουν
γνωστὸ στὸν κόσμον, ὅτι οἱ ἱ-
πτάμενοι δίσκοι, ἔρχονται στὴ
Γῆ γιὰ νὰ προστατέψουν τὸν
ἄνθρωπον ἀπ' τὴν καταστροφὴ

καὶ νὰ τὸν βοηθήσουν νὰ πε-
ράσῃ στὴν ἐποχὴ τῆς τεχνολο-
γικῆς ἐξέλιξης καὶ προόδου!

Τί συμβαίνει λοιπόν; Εἶν'
ἀλήθεια ὅλα αὐτά; Καὶ ἂν ναί,
τί σημαίνει αὐτὸ γιὰ τὸν ἄν-
θρωπον καὶ τὴν ἐξέλιξή του;

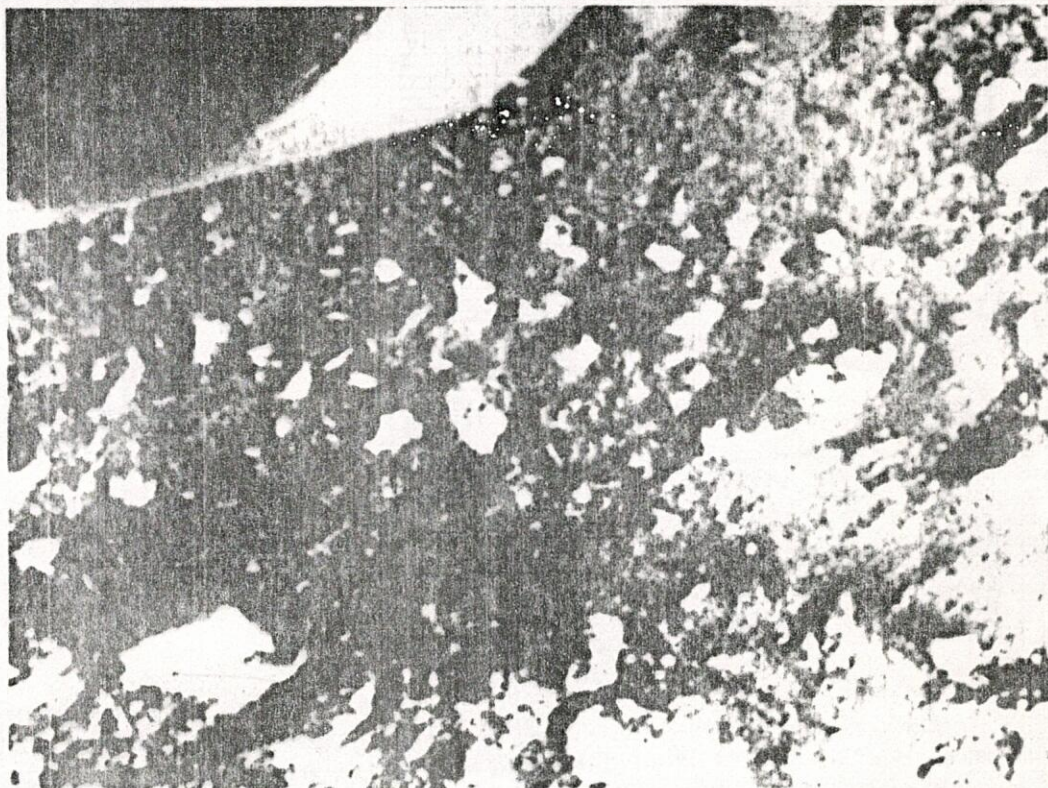
Η ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ UFO

Στις 11 Μαΐου, στὴν αἴθου-
σα ἐκδηλώσεων τῆς ΧΑΝΘ,
μὲ πρωτοβουλία τῆς ἐφημερί-
δος μας, ἔγινε ἡ πρώτη ἐκδή-
λωση στὴν Ἑλλάδα μὲ συμμε-
τοχὴ κοινού, πάνω στὸ θέμα
τῶν UFO μὲ ικανοποιητικὴ ἐ-
πιτυχία. Παρευρέθηκαν διευ-
θυντὲς Τραπεζῶν, Δικηγόροι,
ἐπιστημονικοὶ συνεργάτες καὶ
πλήθος κόσμου.

Τὸ θέμα παρουσίασε ὁ ἐκ-
δότης τῆς ἐφημερίδος μας κ.
Ντ. Κωστόπουλος καὶ στὴν
προβολὴ τῶν διαφανειῶν μίλη-
σε ὁ ἐρευνητὴς τῆς ΑΠΡΟ
στὴ Θεσσαλονίκης κ. Ὁμηρος
Καρατζῆς.

ΠΙΘΑΝΟΝ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ ΣΤΟΝ ΑΡΗ...

Υπάρχουν εκεί πάνω περιοχές πολύ μυστηριώδεις
πού θά αξιζε τόν κόπο νά έξερευνηθοῦν...

Μία από τίς φωτογραφίες πού έστειλε ό «Βίκινγκ» μετά τήν προσεδάφισή του σιόν 'Αρη.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ όντα μέ νοη-
μοσύνη στό σύμπαν; Ό
Κάρλ Σαγκάν, άστρονό-
μος και άστροφυσικός
πού από πολλά χρόνια ψάχνει
μέ τά ραδιοηλεκτροσκοπία τό διά-
στημα προσπαθώντας νά συλλά-
βει σήματα από άλλους κό-
σμους, πιστεύει πώς ό πλανή-
της μας δέν είναι δυνατόν νά
έχει τό άποκλειστικό προνόμιο
τής ζωής.

«Δέν μπορεί νά είμαστε μό-
νοι μέσα στό σύμπαν! Έχει δη-
λώσει επανειλημμένα.

Και ή γνώμη του έχει τό βά-
ρος της, γιατί ό Σαγκάν έκτός
από άστρονόμος είναι ένας ά-
πό τούς ελάχιστους επιστήμο-
νες πού ασχολούνται σήμερα μέ
τήν «έξωβιολογία», τή νέα επι-
στήμη πού μελετά τίς πιθανό-
τητες και τίς δυνατότητες ζω-
ής σέ άλλους πλανήτες. Μέ αύ-
τή τήν ιδιότητα δουλεύει σήμε-
ρα στή ΝΑΣΑ και είναι ό άν-
θρωπος πού συνέταξε τό μηνύ-
μα πρós τό έξωγήνιο πλάσμα-
τα πού έξαπολύθηκαν στό διά-
στημα μέσα στους «Παιόνιερ
10» και «Βόγιατζερ».

Τήν άποψη ότι υπάρχουν έξω-
γήνια όντα, ό Σαγκάν τή θεμε-
λιώνει σέ καθαρά λογική θά-
ση:

«Η Γη είναι ένας από τούς
έννέα ή δέκα πλανήτες πού πε-
ριστρέφονται γύρω από τόν ή-
λιο. Καί ό ήλιος δέν είναι, πα-
ρά ένα άστρο μέσα σέ 250
δισεκατομμύρια άλλα άστρα. Έ-
χουμε κόθε λόγο νά πιστεύουμε
ότι πολλά (άν όχι όλα) άπ'
αυτά τά άστρα έχουν πλανήτες
πού περιστρέφονται γύρω τους.
Επομένως, τό σύμπαν περιέχει
έναν άρκετά μεγάλο αριθμό
πλανητών. Πόσους άκριβώς δέν
έξρω, αλλά πιστεύω ότι τό νού-
μερο θά πρέπει ν' άποτελείται
από 21 ψηφία περίπου!

Τώρα, από τήν άλλη μεριά,
μπορούμε νά πούμε ότι οι γνώ-
σεις μας σχετικά μέ τήν προέ-
λευση της ζωής έχουν προχω-
ρήσει άρκετά. Γνωρίζουμε ότι
όρισμένες συνθήκες πού έπι-
κρατούν στό διάστημα (όπως
π.χ. ή άφθονία υδρογόνου) μπο-
ρούν νά συντελέσουν στή δη-
μιουργία βασικών και άσπαι-
τητων για τή ζωή μορίων. Στά
πρώτα χρόνια της ύπάρξεώς
της ή Γη περιβαλλόταν από ά-
τμόσφαιρα πολύ πλούσια σέ υ-
δρογόνο. Σήμερα, χάρη στή
«ραδιο- παρατήρηση» είμαστε
σέ θέση νά γνωρίζουμε ότι ή ά-
τμόσφαιρα του πλανήτη Δία εί-
ναι κι αύτή πλούσια σέ υδρογό-

νο, ενώ περιέχει ακόμη ύδρα-
τμούς, άνθρακικό όξύ, άμμωνία
και άλλα. Ίσως γνωρίζετε κιό-
λας ότι μέ βάση αυτά τά έέρια

έχουμε κατορθώσει (προκαλών-
τας σπινθήρα, ή διοχετεύοντας
υπεριώδη άκτινοβολία μέσα στό
δοκιμαστικό σωλήνα πού τό πε-
ριέχει) νά δημιουργήσουμε μία
ποσότητα μορίων άσπαιτήτων
για τή ζωή. Πρόκειται για τ' ά-
μινοξέα, τά βασικά στοιχεία ά-
πό τά όποία δημιουργούνται οι
πρωτεΐνες. Επίσης, καταφέρα-
με νά φτιάξουμε στό έργαστή-
ριο όρισμένα όξέα, πού μέσα
στόν πυρήνα του κυττάρου με-
ταβιβάζουν τό κληρονομικό χα-
ρακτηριστικό.

Οι έως σήμερα γνώσεις μας
άδηγούν στή διαπίστωση πώς οι
συνθήκες πού άπαιτούνται για
τή δημιουργία της ζωής είναι
μάλλον φαινόμενο συνηθισμένο
μέσα στό σύμπαν. Ένα άλλο
στοιχείο πού γνωρίζουμε είναι
ότι άπαιτείται χρόνος για νά
φτάσουμε — μέσω της έπιλο-
γής — από τήν απλούστερη
μορφή ζωής σέ άνώτερα επίπε-
δα εξέλιξεως. Έδώ στή γή, για
νά φτάσουμε στό σημείο πού
βρισκόμαστε σήμερα, χρειάστη-
κε νά περάσουν τεσεράμισι
δισεκατομμύρια χρόνια.

«ΠΡΟΧΕΙΡΗ» ΑΝΑΛΥΣΗ

Αυτές οι διαπιστώσεις μάς οδηγούν σε κάποιο συμπέρασμα: Σήμερα, στο σύμπαν ξέρουμε ότι υπάρχουν δισεκατομμύρια άστρα πολύ πιο «γέρικα» από τον ήλιο μας. Μερικά έχουν ηλικία πάνω από 10 δισεκατομμύρια έτη. Αφού, λοιπόν, στο σύμπαν υπάρχουν και οι απαραίτητες για τη δημιουργία της ζωής συνθήκες, αλλά και ο χρόνος για την εξέλιξη της, λογικά καταλήγουμε στο συμπέρασμα πως η ζωή μέσα στο σύμπαν δεν πρέπει να είναι φαινόμενο σπάνιο. Φυσικά, δεν είμαστε ακόμη σε θέση να ξέρουμε τι είδους ζωή έχει αναπτυχθεί σε πλανήτες μακρινών άστρων πολύ πιο «γέλικους» από τη Γη, γιατί, αν κρίνουμε από το δικό μας πλανήτη, φαίνεται πως η εξέλιξη των ειδών έχει χαρακτήρα μάλλον τυχαίο. Έτσι, μπορούμε να είμαστε σίγουροι, ότι σε διαφορετικό περιβάλλον δημιουργούνται διαφορετικά πλάσματα...

Κατά τα φαινόμενα, λοιπόν, είναι μάλλον άπιθανο να μην υπάρχει ζωή έξω από τον πλανήτη μας. Μάλιστα, ήταν κοινή πεποίθηση έως πρόσφατα ότι υπάρχει ζωή στον Άρη. Όμως, ο «Βίκινγκ» με την προσεδάφισή του στον σχετικά κοντινό μας «κόκκινο πλανήτη», διέλυσε όλες τις θεωρίες περί «Αρειανών» γιατί δεν μπόρεσε να ανακαλύψει το παραμικρό ίχνος ζωής.

Όστόσο, ο Κάρλ Σαγκάν πιστεύει ότι δεν πρέπει να βιαστούμε να θγάλουμε όριστικά συμπεράσματα:

Για λόγους ασφαλείας, οι «Βίκινγκς» προσεδάφιστηκαν σε δύο σημεία πολύ επίπεδα και ανοιχτά. Όμως, ξέρουμε καλά ότι επάνω στον Άρη υπάρχουν περιοχές πολύ μυστηριώδεις που θα άξιζε τον κόπο να εξερευνηθούν. Για την ώρα, όμως, είμαστε υποχρεωμένοι να αρκεστούμε στις χιλιάδες φωτογραφίες που μας έστειλαν οι «Βίκινγκς» από τους συγκεκριμένους και μάλλον ουδέτερους τόπους προσεδάφισής τους.

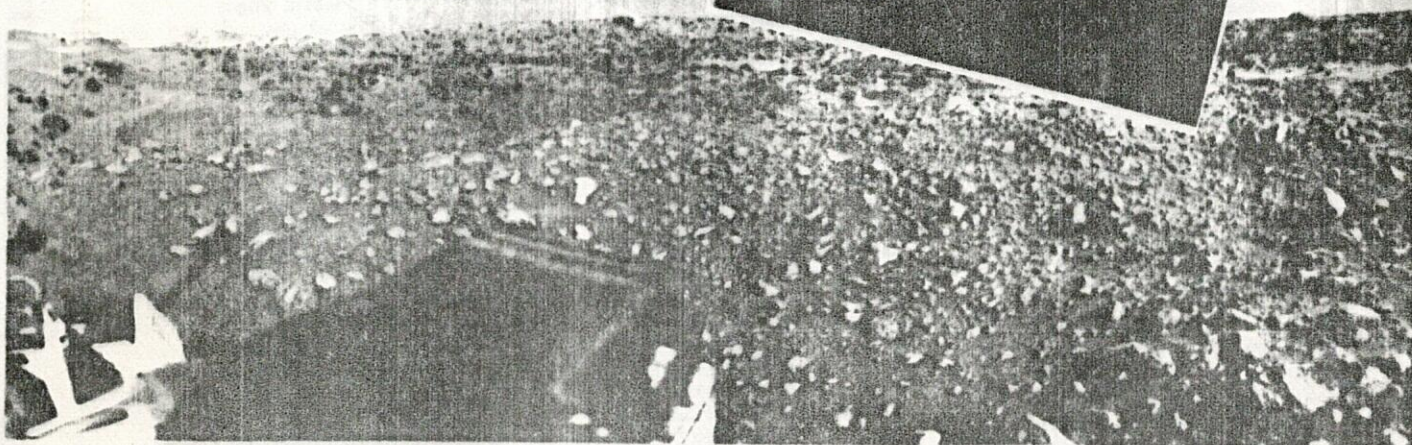
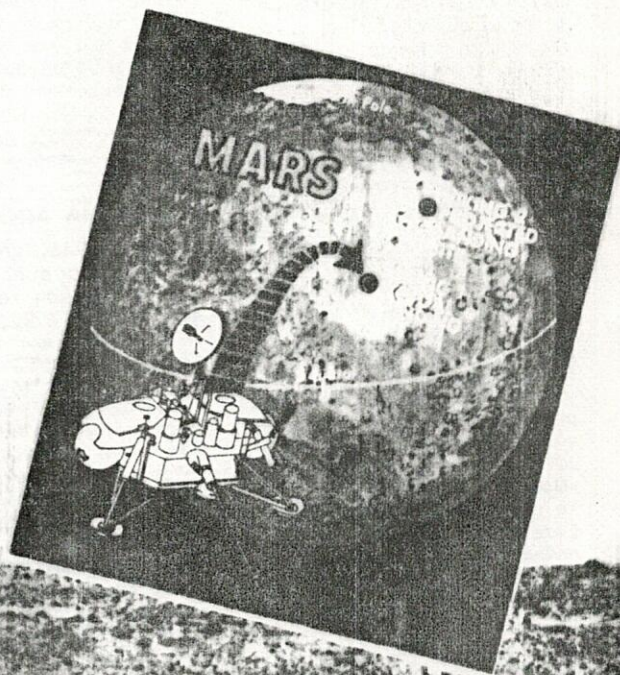
Δεν μπορέσαμε να ξεχωρίσουμε το παραμικρό ίχνος που να φανερώνει την ύπαρξη ζωής: Ούτε ένα φυτό, ούτε ίχνος ζώου, τουλάχιστον σε μέγεθος που να το κάνει ορατό. Όστόσο, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι και στη γη μας επάνω, για πολλά εκατομμύρια χρόνια, δεν υπήρχε το παραμικρό ορατό με γυμνό μάτι ίχνος ζωής, γιατί στα πρώτα στάδια της εξέλιξης ζούσαν μόνο μικροοργανισμοί. Οι έρευνες που έκαναν τα μηχανήματα των «Βίκινγκς» σε δείγματα εδάφους του Άρη, για να διαπιστωθεί η ύπαρξη μικροοργανισμών δεν είναι δυνατό να μας οδηγήσουν σε κανένα σταθερό συμπέρασμα.

Ούσιαστικά η απάντηση στο μεγάλο ερώτημα δεν δόθηκε ακόμη και δεν υπάρχει κανένας λόγος να αποθαρρυνόμαστε. Ας πάρουμε για παράδειγμα την Ανταρκτική σήμερα: «Αν κάποιο διαστημόπλοιο προσγειωνόταν εκεί κι έπαιρνε δείγματα του εδάφους, άσφαλώς δεν θα έβρισκε το παραμικρό ίχνος ζωής στην παγωμένη και ξερά αυτή περιοχή του πλανήτη μας, γιατί είναι αδύνατο να επιζητήσουν έστω και βακτηρίδια στην επιφάνεια του εδάφους με τις συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή. Και όμως, έντελώς πρόσφατα ανακαλύφθηκε ότι είναι δυνατόν να υπάρξουν ζων-

τανά βακτηρίδια κάτω από τους βράχους, σε σημεία όπου οι ακτίνες του ήλιου φιλτράρονται δημιουργώντας συνθήκες ευνοϊκές για τη ζωή. Γιατί, λοιπόν, να μην ισχύει το ίδιο και στον Άρη; Η αποστολή των «Βίκινγκς» έκανε μια έντελως «πρόχειρη» ανάλυση της επιφάνειας του εδάφους.

1 ΔΙΣ. ΔΟΛΛΑΡΙΑ

Βέβαια, η καλύτερη λύση θα ήταν να σταλούν άνθρωποι στον Άρη. Όμως, οι δαπάνες μιας τέτοιας αποστολής θα ήταν τεράστιες, αν λάβουμε υπ' όψη μας ότι μόνο το πρόγραμμα «Βίκινγκς» στοίχισε ένα δισεκατομμύριο δολάρια. Υπολογίστηκε ότι τα έξοδα για μια αποστολή ανθρώπων στον Άρη θα ήταν περισσότερα από αυτά που έγιναν για τον πόλεμο του Βιετνάμ! Φυσικά, πολλοί είναι εκείνοι που πιστεύουν ότι, αντί να εξοδεύαμε με άσκοπους πόλεμους θα ήταν καλύτερα να δαπανώνται τα κεφάλαια για την επιστημονική έρευνα. Όμως, είναι επίσης πολλοί αυτοί που θεωρούν τις έρευνες του διαστήματος σαν άσκοπη πολυτέλεια, τη στιγμή που οι περισσότεροι άνθρωποι επάνω στον πλανήτη μας πενούν. Δεν είναι, λοιπόν, μόνο επιστημονικής φύ-

COMPUTER-ENHANCED VERSION OF VIKING 1 LANDER'S PANORAMIC PICTURE OF MARS' CHRYSE PLANITIA

ως τα προβλήματα που αντι-
μετωπίζουμε... Πάντως, η τε-
χνική σήμερα μας δίνει τη δυ-
νατότητα να κατασκευάσουμε
μηχανές πραγματικά «ασφές».

Για την έρευνηση του "Α-
ρη, ξέρουμε ακριβώς τι χρεια-
ζόμαστε: "Ένα όχημα που με-
τά την προσεδάφισή του σε κα-
τάλληλο σημείο να μπορεί να
κινείται αυτόνομα, μπαίνοντας
σε περιοχές που πιθανόν να
κρύβουν απίθανες ζωές. Αυτό ση-
μαίνει ότι το μηχάνημα αυτό
πρέπει να είναι σε θέση να δια-
σχίσει περισσότερα από χίλια
χιλιόμετρα πάνω στην επιφά-
νεια του "Αρη, να συγκεντρώ-
σει διάφορα δείγματα του εδά-
φους και να κάνει πειράματα
για να εντοπίσει την τυχόν ύ-
παρξη μικροοργανισμών. "Ένα
τέτοιο μηχάνημα μπορούμε να
το κατασκευάσουμε σήμερα και
μάλιστα θα ήταν δυνατό να το
στείλουμε στον "Αρη μέσα στο
1987. Δυστυχώς όμως, η αμε-
ρικανική κυβέρνηση διατάζει να
χρηματίσει ένα τέτοιο πρόγραμ-
μα και έτσι είμαστε υποχρεωμέ-
νοι συνεχώς ν' αναβάλλουμε.

Εκτός από τον "Αρη, όμως,
και σε άλλους πλανήτες υπάρ-
χει η πιθανότητα ζωής. Για πα-
ράδειγμα, στον Τιτάνα, τον με-
γαλύτερο δορυφόρο του Κρό-
νου: Καλύπτεται από καφεκόκ-
κινες νεφώσεις που αποτελούν-
ται, όπως πιστεύεται, από όργα-
νικά μόρια. Η ατμόσφαιρά του,
πιο πυκνή από του "Αρη, πε-
ριέχει υδρογόνο και μεθάνιο.
Αυτές οι συνθήκες είναι εύνοι-
κες για τη δημιουργία οργανι-
κών ενώσεων και κατά πόσα πι-
θανότητα, στο διάστημα των τε-
λευταίων εκατομμυρίων ετών έ-
χει συγκεντρωθεί επάνω στην
επιφάνεια του Τιτάνα σημαντι-
κή ποσότητα οργανικής ύλης.
Τα ίδια ακριβώς ισχύουν και
για τον πλανήτη Δία, του ό-
ποιου η ατμόσφαιρα είναι ακρι-
βώς ίδια με την ατμόσφαιρα
που περιέβαλλε τη γη πριν 5 έ-
κατομμύρια χρόνια, τότε, δηλα-
δή που πρωτοεμφανίστηκε στον
πλανήτη μας η ζωή.

Το πρόγραμμα για την έρε-
υνηση του Τιτάνα, του Κρό-
νου και του Δία μπήκε σ' εφαρ-
μογή με την εκτόξευση των
«Βόγιαζερ I και II». "Αν ό-
λα πάνε καλά, μέσα στο 1988
ένας από τους «Βόγιαζερ»
πρέπει να περάσει κοντά στον
πλανήτη Ουράνο, που έχει πέν-
τε δορυφόρους και περιβάλλε-
ται από δακτυλίους όπως ακρι-
βώς και ο Κρόνος. Το διαστη-
μόπλοιο αυτό είναι εξοπλισμέ-
νο με τις τελειότερες συσκευές
που μόρεσε ποτέ να επινοή-
σει ο άνθρωπος, και υπολογί-
ζεται ότι θα καταφέρουν να μας
στείλουν περίπου 50.000 φωτο-
γραφίες από το μακρινό ταξί-
δους. "Ετσι, το 1990 θα ξέρου-
με ένα σωρό καινούργια πρά-
γματα σχετικά με τους πιο ά-
πομακρυσμένους πλανήτες του
ηλιακού μας συστήματος.

Βέβαια, μια τέλεια γνώση θ'
αργήσει ακόμη. "Ισως χρεια-
στεί να περάσουν και δυο και
τρεις αιώνες ώπου να κατοο-

θώσουμε να εξερευνήσουμε ό-
λοκληρο το ηλιακό μας σύστη-
μα. Πάντως, υπολογίζω ότι σε
καμιά πενήντα χρόνια θα άρ-
χίσει η μετανάστευση του άν-
θρώπου στους άλλους πλανή-
τες, με πρώτον στο σχέδιο τον
"Αρη. Για παραπέρα ταξίδια,
τίποτα δεν μπορούμε να πούμε
μέ σιγουριά γιατί απλά δεν ξέ-
ρουμε τί θα συναντήσουμε. Μή-
πως, και ο Κολόμβος ήξερε ότι
θα βρεί το Νέο Κόσμο μπροστά
του, όταν έβαζε πλήρη για τις
"Ινδίες, ταξιδεύοντας δυτικά».

ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΔΕΙΞΗ

Αυτές, λοιπόν, κατά τον Κάρλ
Σαγκάν, είναι οι προοπτικές για
την έρευνηση του διαστήμα-
τος από τον άνθρωπο.

Υπάρχει, όμως, και ένα άλ-
λο θέμα, που εδώ και 30 χρό-
νια συναρπάζει τον κόσμο, δι-
χάζοντας τους επιστήμονες:
Πρόκειται για το πρόβλημα των
ΑΤΙΑ, των «Αγνώστου Ταυτό-
τητος Ιπταμένων Αντικειμέ-
νων». Πολλοί αυτόπτες μάρτυ-
ρες (μεταξύ των οποίων και ο
πρόεδρος Κάρτερ) βεβαιώνουν
κατηγορηματικά πως έχουν δει
«Ιπτάμενους Δίσκους», ακόμη
και έξωγήινα όντα. Στο σημείο
αυτό, ο Κάρλ Σαγκάν είναι κα-
τηγορηματικός:

«Εγώ προσωπικά, δεν αντι-
μετωπίζω κανένα πρόβλημα ή
δίλημμα σχετικά με τα ΑΤΙΑ.
Είναι ακριβώς αυτό που υπο-
νοεί η ονομασία τους: "Αγνω-
στα αντικείμενα, δηλαδή, δεν
ξέρουμε τί ακριβώς είναι! Νο-
μίζω, πάντως, ότι δεν είναι
φρόνιμο να πιστεύουμε ότι κά-
θε άγνωστο αντικείμενο προέρ-
χεται από το διάστημα και είναι
έργο έξωγήινων πλασμάτων!
"Εως σήμερα δεν υπάρχει στα
χέρια μας, ούτε ένα στοιχείο
που να μας οδηγήει αδιαφιλονί-

κητα σ' αυτό το συμπέρασμα.
Κατά τη γνώση μου, ένα ΑΤΙΑ
μπορεί να είναι αεροπλάνο με
άσυνήθιστο φωτισμό ή σχήμα,
μπορεί να είναι κάποιο φακοει-
δές σύννεφο, ή αντανάκλαση
των φώτων κάποιου αυτόκινη-
του επάνω σε χαμηλή νέφωση.
Τα απλά φυσικά φαινόμενα που
θα μπορούσαν να ερμηνευθούν
σαν ΑΤΙΑ είναι αναρίθμητα. Και
στο κάτω-κάτω δεν θρέθηκε
ποτέ κανένα, μα κανένα κορμά-
τι ξένου διαστημόπλοιου, ή, έ-
στω, δεν τραβήχτηκε μία φω-
τογραφία που να μη μας αφή-
νει καμιά αμφιβολία.

Καμιά χειροπιαστή απόδειξη,
λοιπόν, από το 1947 που έγινε
η πρώτη εμφάνιση ΑΤΙΑ. Και
λέγοντας απόδειξη, έννοια να
προσγειωθεί ένας «ιπτάμενος
δίσκος» μπροστά στο Λευκό Οί-
κο, να θγει από μέσα κάποιο
ρομπότ, ή έξωγήινο πλάσμα, να
ζητήσει να μιλήσει με τον Πρό-
εδρο, να το φωτογραφήσει ή
τηλεόραση, να το δει όλος ο
κόσμος, να υπάρξει επιτέλους
μια «επαφή τρίτου τύπου» χει-
ροπιαστή για όλους μας! Οι με-
μονωμένες μυστηριώδεις εμφα-
νίσεις δεν μπορούν να μας πει-
σουν για τίποτα!...».

Πολλά ζητά, βέβαια, ο Κάρλ
Σαγκάν, για να πειστεί ότι όν-
τως τα ΑΤΙΑ είναι διαστημό-
πλοια, έργα έξωγήινων όντων!
Το πρόβλημα αυτό, όμως, δεν
τον άποσχολεϊ και πολύ. Για
την ώρα, δουλεύει για την «εκ-
λοάτευση των διαστημικών τα-
ξιδιών» και μας διαβεβαιώνει
ότι μέσα σε τρία ή τέσσερα
χρόνια ο καθένας μας θα μπο-
ρεί να κλείσει θέση για μία
δολία στο διάστημα. Έχει υπο-
λογίσει ότι το ταξίδι θα κρατά
μία εβδομάδα, και το δημοσίως
χρήσεως διαστημόπλοιο θα κά-
νει θόλτες σε τροχιά γύρω ά-
πό τη Γη, γιατί δεν έφτασε ά-
κόμη η ώρα που ο καθένας μας
θα μπορεί άνετα να επισκεφτεί
και άλλους πλανήτες.

ΟΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ «ΤΡΥΠΕΣ»

ΤΟ ΚΥΜΑ φούσκωσε, υψώθηκε και εξακολούθησε να υψώνεται, ώπου η θάλασσα φαινόταν να έσμιγε με τον ουρανό. Τό μικρό ψαρόδικο «Χάρλες Γουόριος» καταράκωσε ύστερα στον ύγρο γκρεμό και μετά έπεσε μέσα σε ένα θάλασσο που άνοιξε από κάτω του απότομα. Σάν να έπεφτε μέσα σε βαθύ, άπατο πηγάδι!

Ο κυβερνήτης κτύπησε το κύμα άνήσυχος. Τό ένστικτο του θαλασσοδύκου τόν ειδοποίησε ότι αυτό ήταν κάτι τό έντελώς άσυνηστό. Κανονικά, έπρεπε τό κύμα να χαμηλώσει και νάρθη άλλο, να τούς άνεβάσει πάλι ψηλά. 'Αντί γι' αυτό, φούσκωνε ολοένα και άπομακρυνόταν, σάν να μάζευε όλη τη θάλασσα γύρω του σε ένα γιγάντιο τείχος άφήνοντας πίσω του τό κενό.

Άρπαξε άγρια τό τιμόνι και γύρισε τό σκάφος, προσπαθώντας να τό φέρη πρós τό κύμα γύρω γύρω. Κύλησαν μερικά δευτερόλεπτα. Καί, ξαφνικά, τό φοβερό κύμα γκρεμίστηκε πάνω τους — τόνινο νερό πού τσάκισαν, συντριψαν, άρπαξαν ό,τι βρήκαν.

Τό πλοίο πετιόταν τώρα έδω και εκεί, σάν καρυδότσουφλο. Τό κατάρτι είχε σπάσει. Οί λαμαρίνες έχασκαν στά πλευρά του. Κι' ύστερα, πάλι ξαφνικά, τό κακό πέρασε. Σάν από θαύμα τό μικρό σκάφος εξακολουθούσε να έπιπλέει.

Τύχη θουνό πρέπει να είχε τό «Χάρλες Γουόριος». Δέν τό κατάπιε ή θάλασσα όπως συμβαίνει σε τόσα άλλα κάθε χρόνο — πού τά συντρίβουν γιγάντια κύματα, ξεπηδώντας άπροσδόκητα μέσα από μία γαληνεμένη θάλασσα.

Οί ώκεανογράφοι έχουν καταλήξει στά έξής συμπεράσματα σχετικά μ' αυτό τό φαινόμενο:

- Τό ένα κύμα στά 3 έχει διπλάσιο ύψος από τά άλλα.
- Τό ένα κύμα στά 1175 έχει τριπλάσιο ύψος.
- Τό ένα στις 300.000 έχει τετραπλάσιο ύψος από τό συνηθισμένο. Ένα τέτοιο κύμα μπορεί να σκορπίσει τό θάνατο.

Διαπίστωσαν επίσης, ότι υπάρχει μία ώρισημένη θαλάσσια περιοχή, όπου ό ώκεανός ξεβράζει τέτοια τέρατα πιδ συχνά από κάθε άλλη: στά άνοιχτά τών άκτών της Νότιας 'Αφρικής. Μιά τρομερή ροή νερού — τό Ρεύμα 'Αγγουλάς — χύνεται πρós τά νότια με ταχύτητα πού φθάνει τούς έξη κόμβους.

Τό ρεύμα αυτό είναι τίς περισσότερες φορές σύμμαχος τών ναυτικών: βοηθά τό πλοίο τους να πλησιάσει στό 'Ακρωτήριο. Όταν όμως οί νοτιοδυτικοί άνεμοί στέλνουν άλλα όρμητικά ρεύματα πρós τά βόρεια, τό 'Αγγουλάς συγκρούεται μαζί τους και τινάζει ψηλά τά πιδ άγρια κύματα πού παρατηρούνται σε όλες τίς θαλάσσες και τούς ώκεανούς.

Όχι πρίν από πολύ καιρό, δύο άρκετά μεγάλα σκάφη, τό «Μπενγκουατσάν», 14.650 τόνων, και τό «Σάτφειρος» τού Ποσειδώνος, 12.000 τόνων, μεταβλήθηκαν σε έρείπια. Ένας επιβάτης τού πρώτου άφηγείται:

«Ένα από τά πιδ φοβερά άτυχήματα πού μπορεί να συμβούν στους ναυτικούς είναι να πέσουν με τό πλοίο τους στις θαλάσσες καταβόθρες. Ξαφνικά ένα κύμα τούς τραβάει μαζί του χωρίς να έρθει άλλο να τούς ξαναφέρη ψηλά!..

«Διάβαζα, στήν καμπίνα μου. Ξαφνικά, μου φάνηκε ότι τό πλοίο γκρεμιζόταν σε κάποια τρύπα! Ήταν σάν να ύποχώρησε απότομα ένα κύμα, αλλά δέν έρχόταν άλλο να μäs ξαναφέρη ψηλά. Ήταν σάν να κατεβαίναμε από τό ύψος ενός ούρανοξύστη με ασανσέρ, αλλά με πολύ μεγάλη ταχύτητα».

Τό «Μπενγκουατσάν» σώθηκε τελικά, αλλά χρειάστηκε έντελώς καινούργια μάσκα.

Ένας έμπειρος καπετάνιος, από τό Ντάρμπαν της Νότιας 'Αφρικής, είναι θέσφατος ότι ή «τρύπα της θαλάσσης» είναι πού κάνει τη ζημιά...

«Αν πέσετε σε λακκούβα με τό αυτοκίνητό σας», έξηγεί, «θά τό σηκώσουν οί σούστες. Ένα πλοίο όμως δέν έχει τέτοιο πλεονέκτημα. Είναι άκαμπτο και θαρρύ πράγμα. Βάλτε με τό νού σας ότι πέφτει σε μία λακκούβα στη θάλασσα. Πέφτει όλόσσια στον πάτο με άπίστευτη δύναμη, πού είναι άρκετη γιά να τού τσάκισι την πρύμνη ή τά πλευρά».

Τρείς μήνες μόλις είχαν περάσει από τό άτύχημα τού «Μπενγκουατσάν», όταν τό Σάτφειρος τού Ποσειδώνος «έπεσε σε τρύπα».

Ένα τμήμα της πλώρης του, τσάκιστηκε από ένα τρομερό κύμα.

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΩΚΕΑΝΟΓΡΑΦΟΙ

Τά δύο αυτά περιστατικά έβαλαν σε πυρετώδη κίνηση τούς ώκεανογράφους. Ο Φράνκ Άντερσον, επί κεφαλής τού Φυσικού Ωκεανογραφικού Όμίλου τού Ντάρμπαν, δήλωσε:

«Δέν υπάρχει άλλο μέρος τού κόσμου, όπου ή συμπεριφορά τών κυμάτων να παρουσιάζη τόσο άφύσικη άνωμαλία. Δέν γνωρίζουμε όσα θά θέλαμε σχετικά μ' αυτά τά κύματα. Δυό θεωρίες έ-

χουμε μπροστά μας υπό μελέτη».

Κάποια άπ' αυτές τίς δυό θεωρίες ή και οί δυό σε συνδυασμό, ίσως θά κατορθώσουν στό κοιντό μέλλον να δώσουν τέλος σ' αυτό τό τόσο άνησυχητικό φαινόμενο: να εξαφανίζονται πλοία χωρίς να αφήνουν ίχνη — όπως τό «Ώσαράτα», πού ξεκίνησε από τό λιμάνι τού Ντάρμπαν μία μέρα, τόν 'Ιούλιο τού 1909 και χάθηκε, χωρίς κανένας ποτέ να μόθι τίποτα γιά την τύχη του...

«Ένα μόνο σύννεφο κρεμόταν πάνω από τη χαρούμενη άτμόσφαιρα, στο μεγάλο έπιβατηγό «Αλάζια» 'Αγκυρα».

Ο έπιβάτης Κλώντ Σώγιερ είχε βγάλει εισιτήριο πρώτης θέσεως, από την Αυστραλία γιά την 'Αγγλία. Όταν όμως τό πλοίο έφθασε στο Ντάρμπαν, ό Σώγιερ αποφάσισε να μη συνεχίση τό ταξίδι. Είπε σε συνεπιβάτες του ότι είδε άσχημα όνειρα.

«Αυτό τό θαπόρι πείει όλόσσια στο χαμό του», προφήτευσε.

Και ή προφητεία του επαληθεύθηκε. Κάπου πιδ πέρα, στο δρομολόγιό του, τού είχε στήσει καρτέρι ένα κύμα - δολοφόνος, πού ξεπετάχτηκε άπροσδόκητα άνάμεσα από τόσα άλλα πολύ μικρότερα.

Τό «πλοίο» με τούς 92 επιβάτες του και τά 119 μέλη τού πληρώματός του έγινε άφαντο μέσα σε λίγα λεπτά, σάν να τό κατάπιε πραγματικά μία άπύθμενη τρύπα πού άνοιξε στη θάλασσα.

Πρίν άπ' αυτό τό δυστύχημα, κανένας δέν είχε δώσει ιδιαίτερη προσοχή στο γεγονός ότι έξη με έπτά Ιστιοφόρα χάνονταν κάθε χρόνο στήν ίδια αυτή περιοχή.

Όταν ό Νάσερ Εκλεισε τό Σουέζ, τό 1967, οί νότες και άναπολικές άκτοπολικές γραμμές της Νότιας 'Αφρικής γνώρισαν τη μεγαλύτερη κίνηση πού είχαν γνωρίσει ποτέ.

Τό 1968, τό τάνκερ «Παγκόσμιος Δόξα», 28.900 τόνων κόπηκε στά δύο, πήρε φωτιά και θυθίστηκε.

Τελευταία τό Βρετανικό Ναυαρχείο έστειλε σήμα στους ναυτιλομένους, όπου χαρακτήριζε την περιοχή αυτή της θαλάσσης σάν «μια από τίς πιδ επικίνδυνες θαλάσσες περιοχές τού κόσμου».

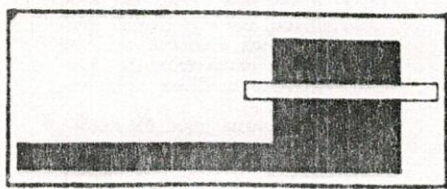
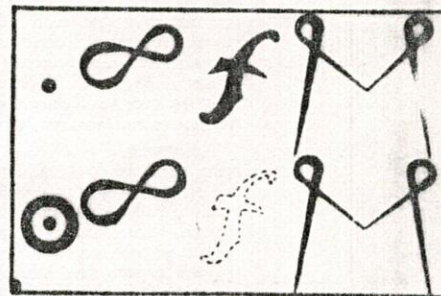
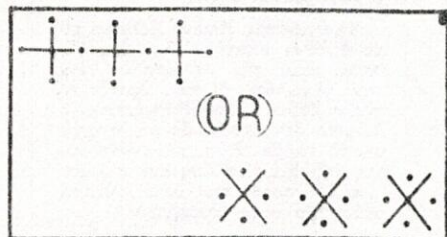
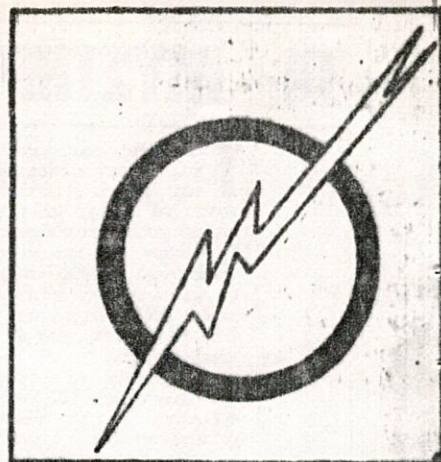
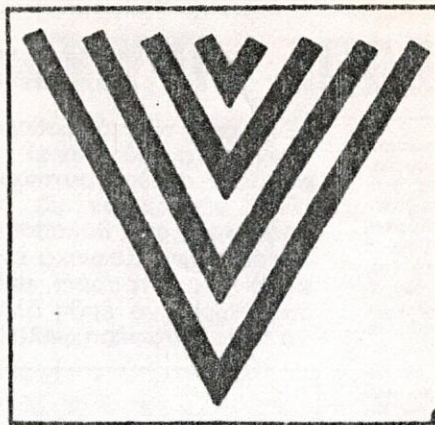
«Κάθε πλοίο», έλεγε ή ειδοποίηση «πού θα πέση σε τέτοια όπή, κινδυνεύει, άν ταξιδεύη με ταχύτητα μεγαλύτερη από δεκαπέντε κόμβους, να ύποστή σοβαρές συνέπειες».

Και άλλου όμως «χτυπούν» αυτά τά κύματα - δολοφόνοι. Στόν Βόρειο 'Ατλαντικό, γιά παράδειγμα. Έδω, όμως, έπιτίθενται τρία - τρία μαζί, όχι ένα μόνο του, όπως στη Νότια 'Αφρική.

Συνοψίζοντας τά συμπεράσματα του από όλα αυτά και άλλα πολλά στοιχεία, ό ώκεανογράφος Φράνκ Άντερσον καταλήγει:

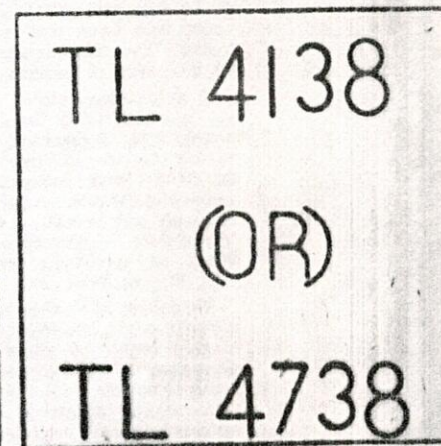
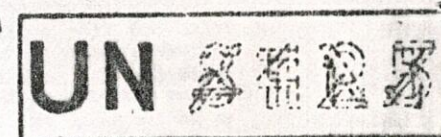
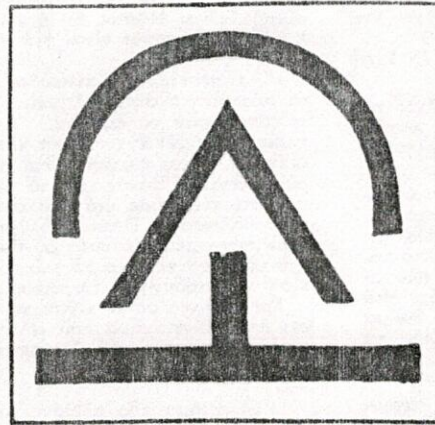
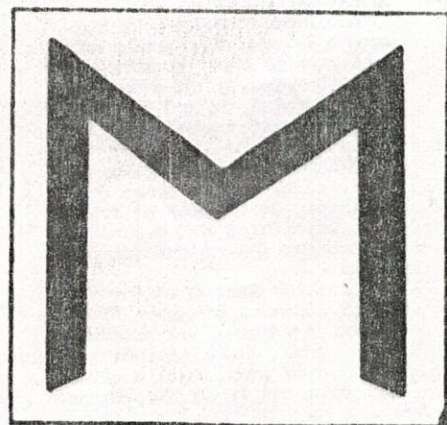
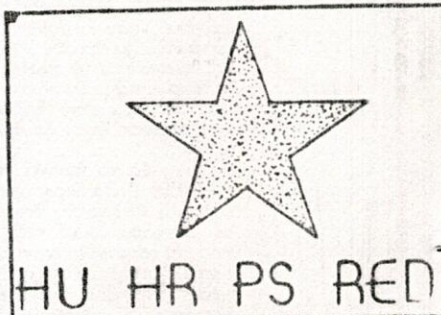
«Πρέπει να βρούμε τρόπους να άντιμετωπίσουμε αυτούς τούς γιγάντες. Τό να προσκρούση ένα πλοίο σε πολύ άπότομα και πολύ ψηλά κύματα είναι σάν να προσκρούση σε έναν πελώριο τοίχο, άν δέν προλάβη να έλαττώση ταχύτητα».

Έλπίζουμε ότι θά επιτύχουμε τελικά τό στόχο μας: να μπορούμε να προβλέπουμε έγκαιρα και σίγουρα, πότε και πού θά χτυπήσουν αυτοί οί δολοφόνοι... ■

UFO

ΣΥΜΒΟΛΑ ΚΑΙ ΣΗΜΑΤΑ

"Μυστηριώδες,"
5-8-68
αντικείμενο

ΜΑΝΡΕΖΑ (ΙΣΠΑΝΙΑ) 5 Δεύτερο

Δεκάδες άτομα παρακολούθησαν
προχθές την νύκτα σε αγρό πλη-
σίον της Μαδρίτης μυστηριώδες
ιπταμένο αντικείμενο.

Είχε ωοειδές σχήμα και έξε-
πνιζε διαδοχικώς κόκκινο και λε-
υκό φως.

